شعرهای پَرپَری

پرنده‌ها

مصطفی رحماندوست

پرنده‌ها، پرنده‌ها
وای که چه قدر سرده هوا
تو این هوا
لباس گرمتان کو؟
بخاری و لحاف نرمتان کو؟
لونه‌هاتون
سقف و چراغ نداره
راستی کجا قایم می‌شین
وقتی بارون می‌باره؟

مَنم پَر

● افسانه شعبان نژاد

گنجشک پَر، کلاغ پَر
گربه چی گفت؟
مَنم پَر
گربه که پَر نداره
خودش خبر نداره
خواست بِپَره که افتاد
پرنده‌ها شدن شاد
دور و بَرش جست زدن
خندیدن و دست زدن

بالش من

● مریم هاشم پور

بالِش من پاره شد
پَرهای خوشگلش ریخت
مامان به جای پَرها
پنبه توی دلش ریخت
بالش من پَر می‌خواست
نشست و هِی غصّه خورد
شب که خوابیدم مرا
به آسمان‌ها نبُرد

پرواز

● جعفر ابراهیمی

مثل پرنده می‌پَرم
پَرپَر پَر، پَرمی‌زنم
شب‌ها می‌رم خانه‌ی ماه
یَواشکی در می‌زنم
ماه و ستاره‌ها با هم
برام یک آواز می‌خونند
با هم‌دیگه دست می‌زنند
شعرهای پرواز می‌خونند

گنجشک

● شکوه قاسم نیا

گوش می‌کنی به حرفم؟
این که می‌گم یه رازه!
دلم یه گنجشک داره
که خیلی خیلی نازه
قایم شده تو لونه‌ش
لونه‌ش کجاست تو سینه‌م
فقط خودم تنهایی
گنجشکمو می‌بینم

بالِ فرشته

● شاهده شفیعی

عروسکی خریدم
شکل فرشته‌ها بود
بال‌های واقعی داشت
همیشه تو هوا بود

دیروز تو خاله بازی
افتاد و بالِش شکست
طفلکی دردش اومد
چشماشو یک دفعه بست

دلم می‌خواد که بالش
دُرُست بشه دوباره
بگین کدوم مغازه
بال فرشته داره؟